

2. Цивільний кодекс України : науково-практичний коментар / За ред. Є.О. Харитонової, Н.Ю. Голубєвої. – К., 2008. – 740 с.
3. Цивільне право України: Навчальний посібник / За ред. Є.О. Харитонova, Н.Ю. Голубєвої. – К.: Істина, 2009. – 280 с.

Борисова Анастасія Олегівна,

аспірант заочної форми навчання спеціальності 081 «Право»

Міжнародного гуманітарного університету

Науковий керівник – д.ю.н., професор Кізлова О.С.

ВИЗНАЧЕННЯ КАТЕГОРІЇ «ІНФОРМАЦІЯ» У ПРАВОВОМУ СУСПІЛЬСТВІ

З розвитком теорії інформації та впровадженням її в практику громадської діяльності поступово стали з'являтися терміни «інформація», «інформаційна сфера», «інформаційні процеси». Розвиваються нові суспільні відносини – інформаційні, які вимагають як найшвидшого правового врегулювання з боку держави. Оскільки інформаційні правовідносини є результатом врегулювання суспільних відносин за допомогою певної сукупності правових норм, то дослідження цих відносин одночасно означає і виявлення їх об'єкта – інформації. Сам термін «інформація» з філософської категорії все більше перетворюється в правовий, а далі стає специфічним ресурсом сучасності, об'єктом правових відносин, отже в систему правових знань також внесено нові поняття, пов'язані з інформацією.

Поняття «інформація» в текстах нормативно-правових актів використовувалося вже давно і досить широко, однак самостійне значення поняття набуло в середині 90 рр. XX століття з початком інтенсивного розвитку інформаційно-комунікаційних технологій, що сприяли залученню більшості держав в глобальні процеси, пов'язані з інформатизацією.

За сучасних умов поняття інформації одне з основних для науки і культури, і тому інтерес до нього залишається незмінно високим з тих пір, як з другої половини XX століття, воно міцно увійшло у загальнотеоретичний ужиток. Велика кількість підходів до визначення поняття інформації, що існує в даний час, безперечно, говорить про те, що природничо-наукові галузі знання в цьому питанні досі перебувають в стані пошуку.

Існує багато напрацювань у теорії інформації, кібернетиці, інформатиці, проте в них відсутній розгляд даного поняття саме в контексті інформаційних комунікацій.

До початку промислової революції визначення суті інформації залишалось переважно прерогативою філософів. В ХХ ст. питаннями теорії інформації стали займатись такі науки, як кібернетика та інформатика. На сьогоднішній день даний термін, крім вищезгаданих наук, розглядається у дуже багатьох галузях знань: у системології, фізиці, математиці, в теорії управління, юриспруденції.

У повсякденному, побутовому значенні інформація – це сукупність відомостей, даних, знань про будь-які процеси або події. Інформація – це абстрактне поняття, що відображає дані про будь-що незалежно від форми їх подання. Поняття «інформація» походить від лат. *informatio*, що означає відомості, роз'яснення, ознайомлення та відноситься до фундаментальних понять, які лежать в основі розуміння світу (час, простір, матерія, енергія і т.д.). Перші згадки про дане поняття сягають ще античної філософії [1].

У теорії інформації Клодом Шенноном (основоположник теорії інформації) інформація визначається як знята невизначеність наших знань про що-небудь [2].

Інший варіант трактування категорії інформація пропонує Е. Тофлер. Як згадується в його праці «Шок майбутнього», чим вище рухатись по часовій шкалі еволюції, тим частіше і швидше змінюються образи та ідеали, що сприймаються суспільством [3].

Найвідоміший автор і теоретик інформації, основоположник кібернетики, Норберт Вінер, визначав інформацію як позначення змісту, отриманого з зовнішнього світу в процесі нашого пристосування до нього і пристосування до нього наших почуттів [4]. Норберт Вінер виділяє та розмежовує поняття «повідомлення» та «інформація». Повідомлення – це будь-яка інформація, яка направлена на приймач (технічний чи біологічний), а інформація – це важливі дані, що цікавлять адресата. Таке виокремлення та поділ є головною характерною рисою функціональної концепції інформації, про яку йтиметься нижче.

Ральф Хартлі узагальнивши концепти робіт Н. Вінера та К. Шеннона в 1964 році ввів в обіг словосполучення теорія інформації [4]. Таким чином, можна стверджувати, що перші і найвідоміші в новітній історії вживання терміна інформація пов'язані з позначенням сигналу в каналі зв'язку, з його технічними характеристиками [5].

Слід розрізняти правове використання поняття «інформації» в його загальнозживаному сенсі та використання в якості центрального поняття з метою регулювання конкретних правовідносин, безпосередньо пов'язаних з інформаційними процесами в суспільстві.

Самостійне значення поняття «інформації» тісно пов'язане з перспективою розвитку ринку інформаційних та телекомунікаційних технологій – побудовою «інформаційного суспільства». Відповідно, включення в правову термінологію поняття «інформації», а також інтенсивний розвиток відповідної галузі, «інформаційного права», безпосередньо залежить від прийняття ідеології «інформаційного суспільства», яка ставить перед правовою системою конкретної держави завдання створення найбільш сприятливих з точки зору законодавства умов для його формування, адже право невіддільне від загальносоціальних процесів і з необхідністю реагує на зміни, що відбуваються в реаліях сучасного життя суспільства.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Джохадзе Д. В. Античная философия: проблемы историографии и теории познания. – М., 1991. 133 с
2. Shannon, C. E. A Mathematical Theory of Communication // Bell System Technical Journal, 1948. V. 27, pp. 379-423; 623-656.
3. Тофлер Э. Шок будущего. – М. : ООО «Издательство АСТ», 2002. – 557 с.
4. Винер Н. Кибернетика и общество. – М.: Издательство иностранной литературы, 1958. – С. 31
5. Hartley R. V. L. Information Theory // M.I.T. Mathematics Magazine 1964, pp. 63-78.

Мешков Владислав Владиславович,
аспірант кафедри цивільного права

Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник – к.ю.н., доцент Берназ-Лукавецька О.М.

ДО ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДОГОВОРІВ ПРО КОРИСТУВАННЯ ІНТЕРНЕТ-ПОСЛУГАМИ

За умов глобалізації світової економіки, соціально-економічних трансформацій сфера надання послуг набуває динамічного розвитку [1]. Від належного правового регулювання сфери договорів про надання послуг, зокрема договорів про користування послугами Інтернету, залежить зростання національної економіки, підвищення конкурентоспроможності країни на світових ринках послуг. Однак діючі законодавчі акти, які встановлюють загальні положення щодо зобов'язання, договору про надання